

ÉVKÖZI 28. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 25,6-10a – Fil 4,12-14.19-20 – Mt 22,1-14

Példabeszéd a királyi menyegzőről

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******Ünnepelünk!******Az Isten akar velünk ünnepelni!***

Isten hozta a Testvéreket! Isten minden vasárnap hív bennünket! Akik itt vannak, azok elfogadták ezt a meghívást. Nagyon örülök! Ez azt jelenti, hogy Istenhez akarunk tartozni és egymással is össze akarunk tartozni! Minden ezért történik!

Isten azért akar velünk ünnepelni,
 hogy rádöbbsen bennünket arra,
 hogy hozzá tartozunk!
 Tanítani akar bennünket,
 hogy egymáshoz is tartozunk és tartozzunk!
Ez a mai vasárnap legyen igazi ünnep!

A szentmisét ***Judit és Kálmán házaspárért*** ajánljuk fel.
 Nézzünk önmagunkba, tartsunk önvizsgálatot, hogy méltóképpen ünnepelhessünk!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Köszönöm szépen Testvérek, hogy megtelt a menyegzős ház! Isten minden vasárnap ehhez az asztalhoz hív bennünket. Ez az asztal menyegzői asztal! Isten akar velünk ünnepelni, mégpedig elkötelezetten!

Miért olyan fontos ez a meghívás?

Azért fontos ez a meghívás, ez az ünnep,
 mert az igazi lehetőséget nyújtja nekünk:
 Az Istenhez tartozás lehetőségét
 és az egymáshoz tartozás lehetőségét!

Ezt mindenkinek könnyű belátni,
hogy az embernek ebben a földi életben
ez az egyetlen lehetősége!

Lehet, hogy az ***Istenhez tartozásunkkal*** nem vagyunk tisztában. Talán vannak bennünk bizonyos fenntartások is, hiszen nem könnyű Istenhez tartozni! Isten igényes! Istennek vannak elvárásai, amik az embert kihívják! Nehogy azt gondoljuk, hogy ***egymáshoz tartozni*** olyan könnyű! Az egymáshoz tartozás a legnagyobb kihívás az életünkben! Minden emberi kapcsolatunknak is ára van! Önmagunkkal tartozunk egymásnak! Amikor az Istenhez tartozásunknak és az egymáshoz tartozásunknak a lehetőségét szeretnénk tudatosítani magunkban, akkor Szent Ágostonra kell hivatkoznunk, aki azt mondja:

***Magadnak teremtettél minket Isten
és nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik benned!***

A kapcsolataink

Nyugtalan a világ! Nyugtalanok az emberek! Talán a szívünk nyugalma hiányzik! Lehet, hogy azt gondoljuk, Isten nélkül megszerezhető a lelki béke! Nyugtalanok vagyunk az egymással való kapcsolatunk miatt is. Mintha a bizalom elfogyott volna! Mintha az igazi mély vágyaink eltűntek volna! Megvannak a vágyaink, vágyakozunk egymás után, csak valahogy mintha megfeledkeznénk arról, hogy az emberi élet értéke azáltal magasztosul fel, hogy egymásnak bizalmat ajándékozunk. Egymásnak az életünket kínáljuk fel! Sok mindent kínálgatunk egymásnak, csak nem biztos, hogy ezek az összetartozásunkat szolgálják.

Fölkészülés

Isten azt akarja, hogy ünnepeljünk! Ünnepe az, amikor Istennel találkozunk! Ünnepe az, amikor egymással találkozunk! Minden vasárnap ezt az igazságot állítja a középpontba! Isten erre bennünket fölkészít! Ahhoz, hogy egymáshoz tartozhassunk, ahhoz szabad emberekké kell lennünk! Meg kell szabadulni sok mindentől, legfőképpen kicsinyes, önző önmagunktól!

Isten egy népet, a zsidókat készítette föl a vele való kapcsolatra!

Isten a világot, minden embert fölkészített a vele való kapcsolatra Jézus Krisztus által!

A zsidó nép

A zsidók azt a csodálatos lehetőséget Istentől kapott igazsággal így értelmezték: Értünk Isten! Micsoda lehetőség, ha fölismeri valaki azt, hogy Valaki érte van! A zsidók ebből a tapasztalatból éltek és élnek még ma is, noha lejárt a küldetésük! Amikor Mózes megkérdezi a titokzatos Úrtól, hogy ki vagy te? Mit mondjak azoknak, akikhez küldesz?

Isten a nevét mondja: Aki Van!

A zsidó értelmezés szerint ez azt jelenti: Aki értetek Van!

Isten ezt azzal igazolja, hogy kiszabadítja őket az egyiptomi fogságból. Szabaddá teszi őket, mert az Isten kapcsolatban akar lenni ezzel a néppel. Küldetést akar bízni erre a népre. Isten és egy nép kapcsolata csak akkor lehetséges, ha az a nép szabad. Szolgák és szabadok nem tudnak kapcsolatot létesíteni egymással! A szolgák a szabadoknak mindig kiszolgáltatottak, alárendeltek. Isten fölemeli az ő népét, hogy kapcsolatban lehessenek vele!

Ez a nép teljesíteni tudja küldetését:

Tanúságot tegyen az Egy Istenről!

Az Újszövetség

Jézus Krisztus az Újszövetség népével valamiképpen ugyanezt a csodálatos lehetőséget ismerteti meg akkor, amikor megszabadít önmagunktól! Tudatosítsuk magunkban: elsősorban mindegyikünknek önmagától kell megszabadulni! Állandóan elégedetlenkedünk, kritizálunk, meglátunk minden gondot, bajt, mindennél, mindenkinél okosabbak vagyunk.

Csak azzal nem foglalkozunk,

hogy mi az, ami rajtunk múlik!

Elméleti kérdésekkel foglalkozunk,

de más a gyakorlat!

Elsősorban minden rajtunk múlik!

***Jézus Krisztus megszabadít bennünket önmagunktól,
aki minket szeret
és azt akarja, hogy mi is képesek legyünk a szeretetre!***

Jézus Krisztus megszabadít bennünket a rabságunkból, az önzésünkből, a magunknak élésből, meg akarja szüntetni a magányunkat, az egyedülvalóságunkat! Ezek az okai minden gondunknak, bajunknak! Vágyakozunk egymásra, viszont csak szabad emberek tudnak összetartozni egymással! Szabaddá tesz bennünket az Isten Jézus Krisztus által!

Jézus Krisztus neve: Emmanuel! Velünk az Isten!

Ha velünk az Isten, akkor a lehetőségünk megvan, hogy megszabaduljunk önmagunktól és képesek legyünk egymással igazi kapcsolatot létesíteni! Ez azt a hitünket igazolja, hogy boldoggá tudjuk tenni egymást, hogy teljessé tudjuk tenni egymás életét, - persze csak abban az esetben, ha önmagunkat ajándékozunk!

***Az életünk lehetősége,
hogy összetartozhatunk Istennel és egymással!***

A kapcsolatainknak ára van

Gondok vannak Európában, ahol meggyengült a kereszténység. Európa elhagyta keresztény értékeit, ezzel az emberek kapcsolatai is mintha meglazultak volna. A kapcsolatainknak ára van, néha igen nagy ára! Az összetört emberi kapcsolatok arról szólnak, hogy mekkora nagy ára van az egymáshoz tartozásunknak! Ennek ellenére nincs más lehetőségünk: vagy egymással és egymásért élünk, vagy az életünk értelme kérdéses. Amikor vasárnaponként itt összegyűlünk, akkor ezek a kérdések kerülnek új megvilágításba, új fénybe.

***Mit jelent az Istenhez tartozás és egymáshoz tartozás?
Isten önmagát adja ezekben a kapcsolatokban!
Az ember önmagát adja a másik emberrel való kapcsolatában!
Ez a lényeg! Megéri!***

Az asztal a középpont

Isten egy asztalhoz hív bennünket! Erről hallottunk az evangéliumban. Olyan ez a találkozó, mint egy lakodalmi ünnep, arról szól, hogy az Isten eljegyzett magával bennünket! Mi mindannyian, akik ott vagyunk, tanulunk az Istentől! Azt hallottuk:

***Azért az asztal a középpont,
mert az asztalon étel van!
Azért az asztal a középpont,
mert az asztal körül,
akit meghívnak, annak helye van!***

***Micsoda ajándék az, hogy az Isten asztalánál
mindenki számára fölkinálják az ételt!
Isten asztalánál mindenkinek helye van!***

Hallottuk az Ószövetségről azt a sajátos képet: Pásztor népről, vándorló népről van szó. Sivatagban vándorol a nép, amikor letelepszik, akkor is kiszolgáltatott körülmények között él.

Nagy ünnep az, amikor az asztalra finom ételek kerülnek. Ünnep! A hétköznapiokon, amikor nem ünnepi asztal körül vannak, akkor is tudjanak élni az igazságokból!

***Gondolkodjunk el azon: mit jelent egymásért áldozatot hozni?
Mit jelent egymásnak helyet adni az életünkben, a szívünkben úgy,
ahogy az Isten asztala körül helye van mindenkinek!***

Hitünk titka

Az asztalon valami felfoghatatlan csodálatos éték kínáltatik fel: Krisztus maga! Krisztus jelen van abban a kicsinyke kenyérben! Hitünk egyik legnagyobb titka ez! Ki Jézus Krisztus? Jézus az, aki értünk meghalt!

***Nagyobb szeretete senkinek nincs annál,
mint Aki odaadja életét sokakért!
Jézus kínálja magát arról az asztalról!
Annak az asztalnak Jézus az étke!***

A körül az asztal körül mindenkinek helye van! Nincsenek első és második helyek, első és utolsó helyek. Mindenkinek helye van! Milyen jó lenne, ha megtanulnánk Jézustól azt, hogy egymás életét tápláljuk! Olyan mértékben tápláljuk egymás életét, amilyen mértékben elkötelezzük magunkat egymásnak!

Ünnepeljünk

Nagy ajándék az, ha Istenhez tartozunk és el tudjuk fogadni Isten értékes igazságait minden helyzetben és ezekhez igazodunk! Nagy öröm ez az ünnep, mert egymáshoz tartozhatunk! Ha nem csapjuk be egymást, akkor valóban nem kevesebbet kínálunk egymásnak, mint az életünket, amely a legnagyobb ajándék egy ember számára, amit a másik embertől kaphat!

***De jó lenne, ha nem azokhoz tartoznánk,
akik különböző kifogásokkal
lemondanak erről az ünnepről,
morzsákért, sikerért, karrierért,
e világi kis, aprócska lehetőségekért!***

***Isten gyógyítson meg bennünket,
szabadítson ki bennünket a magunk kicsinyes világából,
hogy tudjunk nagylelkűek lenni!
Az értékeket minden helyzetben elfogadni és magunkévá tenni!
Az egymással való kapcsolatunkat minden helyzetben
Jézustól tanult nagylelkűséggel elfogadni!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Gondoljunk arra, mekkora ajándékot adunk egymásnak, amikor ki tudjuk mondani, hogy érted élek! Amikor meg tudjuk vallani, hogy veled minden helyzetben kitartok! Köszönjük meg Istennek! Azért esedezünk, hogy olyan emberek találjanak ránk, akik értünk minden áldozatra készek és velünk minden helyzetben megosztják az életet! Nagy kegyelem ez, akinek megadatik! Isten segítsen bennünket, hogy mindebben részünk lehessen!